

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

boribus ad amicitiae commoda deflexit Ecclesiastes, hoc etiam ad extremum suggero; Si quæris quâ ratione partas opes ad honestum fœnus amicitiae transcribas, opportunum inprimis Christi consilium amplectere, *Luc. 16, 9.* & pauperibus Deo charis facultates impertire. *Fac, inquam, tibi amicos de mammonâ iniquitatis, ut cum defeceris, illi te recipiant in aeterna tabernacula.* Et quis scit an huc etiam respexerit Ecclesiastes versu sequenti? Certè nemo amicitia nostrâ & opum communione dignior, quàm pauper & sapiens, non minùs à Christo quàm ab Ecclesiaste commendatus: nemo à quo maiora amicitiae præsidia sint speranda. Sed plerique hominum contrà faciunt, & Magnatum amicitias prehensant, ignari quàm fragili arundine fulciantur, & quàm toti à fortunâ pendeant.

SECTIO QUINTA. ECCLESIASTES.

VERS. 13. Melior est puer pauper & sapiens, rege sene & stulto, qui nescit prævidere in posterum.

14. Quòd de carcere catenisque interdum quis egrediatur ad regnum: & alius natus in regno, inopiâ consumatur.

METRICA PARAPHRASIS.

SUPERBA quisquis culmina suspicis
Fallacis aulae, fultaque tetricis
Regum paludamenta curis
Sidonio medicata fuco;

Sortis

Sortis memento, quæ vice lubrica
Ludum impotentem ludere pertinax;

Quas fouit, euersis tiaris,
Perfidiae statuit trophaum.

Non sic vadosis Syrtibus Africa
Alternat æstus fluctuagos Thetis;

Non sic ab Euxini tumultu
Vnda fretis furit æstuosis;

Vt sors potentes inuida subruit,
Regumque casus præcipites rotat:

Ridetque crudelis nouerca
Quos miseris peperit dolores.

Ardente Troia Laomedontius
Truncum cadauer vulturibus iacet:

Nec flamma dat bustum cadenti,
Nec patriæ tumulum ruina.

Quin ipsa tristis connubij comes
Tot sueta natis diuidere oscula,

Postrema sortium, superbo
Merx Ithaco cariota cecidit.

Quid ille turpi qui Chanaam iugo
Præsit Toparchas? Heu! digitis minor

Quadræque mendicus canina
Traxit Adonibefec ruinam.

Ite, ite, rebus fidite prosperis,
Frontisque vinclo applaudite Regia

O ceca mortales futuri
Pectora! Quid diadema gemmis

Auroque splendens dat stolido seni?
Quem vidit Eos culmine Regio,

Hunc prosperis indormientem
Præcipitem dabit Hesperugo.

Ec 3

Iudic. 1.

Trisul-

SPECULI VANITATIS

Trifulca vexant tela Ceraunia,
 Et magna magnis cladibus obiacent.
 Sic vertice intonso comantes
 Æolide quatiunt cupressos.
 Ætate florens sit potior mihi
 De plebe pubes, quam sapientia
 Despecta fortune abdicantem
 Indigetum sociabit astris
 Dum priua virtus pauperiem erigit,
 Quandoque fasces dat populi fauor
 De stirpe turmalis creatis,
 Carceris ac tenebras tiaræ
 Splendore vertit. Scimus ut inclytæ
 Proles Rachelis se diademate
 Post carceris situm & catenas
 Induerit Pharaone dextro.
 Alter notatam qui gemino tulit
 Legem Tonantis marmore, cui Dei
 Ab ore fulminante binas
 Frons peperit radiosa flammæ,
 Quem vagientem scirpea cymbula
 Vexit per algam ad limina Regiæ,
 Post sceptræ calcata & coronas
 Isacidis amat esse Princeps.
 Sic regna virtus præmia apiscitur.
 Nouerca quæ si fors renuit, sibi
 Amplum ipsa regnum est, nec furore
 Deprimitur petulantis urnæ,
 Nec ventilatas plausibus erigit
 Plumas, sed infert sideribus caput,
 Terrasque despectat perosa
 Ludibrium popularis auræ.

PROSA